

loven og naturbeskyttelsesloven, hjemmel til at foretage ekspropriation mod fuld erstatning i overensstemmelse med grundlovens § 73.

Spm. nr. S 1862

Til miljø- og energiministeren (1/4 96) af:
Hans Chr. Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke områder i Danmark der er udpeget til EU-fuglebeskyttelsesområder, Ramsarområder, EU-habitatsområder og § 3-områder i henhold til naturbeskyttelsesloven og redegøre for, om der bliver ydet erstatning for indskrænkning i ejendomsretten i de andre EU-lande, når et område bliver udlagt til Ramsarområde efter Ramsarkonventionen eller til et fuglebeskyttelsesområde efter fuglebeskyttelsesdirektivet?«

Svar (15/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålene for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Der er med bekendtgørelse nr. 408 af 25. maj 1994 om afgrænsning og administration af EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsarområder udpeget i alt 111 fuglebeskyttelsesområder og 27 Ramsarområder i Danmark. Alle Ramsarområderne ligger inden for fuglebeskyttelsesområderne. Væsentlige dele af de udpegede områder er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 og/eller fredede eller statsjede.

Placeringen af områderne og disses betegnelser fremgår af vedlagte bilag. (Ikke optrykt her). Områderne udgør et areal på ca. 9.700 km², heraf ca. 75 pct. på søterritoriet, mens resten er landareal. Den del af arealet, der er omfattet af Ramsarkonventionen, ligger fortrinsvis på søterritoriet og udgør i alt ca. 7.300 km².

Der er ikke udpeget EF-habitatområder i Danmark. Skov- og Naturstyrelsen udarbejdede i begyndelsen af 1995 et forslag til områdeudpegning, der blev sendt i offentlig høring. Efter forslaget, som for tiden forhandles med berørte parter, udgjorde det samlede areal ca. 10.000 km², heraf ca 30 pct. landareal. Ca. 90 pct. af det foreslåede areal var sammenfaldende med eksisterende EF-fuglebeskyttelsesområder.

Arealer omfattet af § 3 i naturbeskyttelsesloven (heder, moser og lign., strandenge, strandsumpe, ferske enge og overdrev) skal ikke udpeges, idet § 3-beskyttelsen bygger på, at arealer, der opfylder lovens kriterier for bestemte naturtyper, umiddelbart er beskyttede som sådanne. Amtskommunerne er ved at afslutte en registrering af arealer omfattet af § 3-beskyttelsen. Denne registrering er ikke bindende for grundejerne, men skal betragtes som et arbejdsredskab i amtskommunernes administration.

I forarbejderne til den gældende naturbeskyttelseslov og i de lovforslag, der blev fremsat forud herfor, blev det skønnet, at det areal (undtaget søarealet), der ville blive omfattet af lovens § 3 svarede til ca. 3.000 km². Skov- og Naturstyrelsens foreløbige gennemgang af amtskommunernes endnu ikke afsluttede registrering tyder dog på, at det areal, der vil blive registreret, og som naturligt vil være behæftet med stor usikkerhed, bliver noget større.

Såvel Ramsarkonventionen som EF-fuglebeskyttelsesdirektivet skal implementeres igennem den nationale lovgivning i de lande, som konventionen eller direktivet omfatter, og hverken konventionen eller direktivet indeholder derfor regler om erstatning. Der foreligger Skov- og Naturstyrelsen bekendt ingen sammenlignende analyse af EU-landenes areallovgivning, og hvordan de enkelte landes lovgivning definerer udstrækningen af den private ejendomsret og grænserne mellem på den ene side ekspropriation eller ekspropriationslignende indgreb og på den anden side almindelig regulering af ejendomsretten i forhold til de samfundsmæssige interesser. Det er imidlertid givet, at disse spørgsmål i alle tilfælde vil være tæt forbundet med det enkelte lands historie, traditioner, retskultur og politiske forhold.

Det er endvidere efter Skov- og Naturstyrelsens opfattelse sandsynligt, at det ved udpegning og beskyttelse af Ramsar- og EF-fuglebeskyttelsesområder ikke for noget EU-land gælder, at spørgsmålet om erstatning er et enten-eller. Formentlig er det sådan, at der i alle EU-lande i nogle tilfælde kan blive tale om at yde erstatning, og at andre reguleringer er erstatningsfrie. I Danmark anvender bekendtgørelsen om afgrænsning og administration af områderne alene den eksisterende lovgivning, som bygger på erstatningsfrie reguleringer, og der vil derfor kun blive tale om erstatning, hvis der herudover pålægges indskrænkninger, der gør indgreb i den aktuelle råden, som f.eks. hvis